

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta (HE 28/2017 vp): Asia on saapunut maa- ja metsätalousvaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Heini Färkkilä, oikeusministeriö
- neuvotteleva virkamies Sami Niemi, maa- ja metsätalousministeriö
- vanhempi hallitussihteeri Teemu Nikula, maa- ja metsätalousministeriö
- ylitarkastaja Suvi Borgström, ympäristöministeriö
- poliisitarkastaja Ari Järvenpää, Poliisihallitus
- erikoistutkija Jani Pellikka, Luonnonvarakeskus
- ylitarkastaja Ahti Putaala, Metsähallitus
- julkisten hallintotehtävien päällikkö Sauli Härkönen, Suomen riistakeskus
- erikoissuunnittelija Marko Paasimaa, Suomen riistakeskus
- suojelu- ja tutkimusjohtaja Teemu Lehtiniemi, BirdLife Suomi ry
- marjanviljelijä Juha Poikela, Hedelmän- ja Marjanviljelijäin liitto ry
- kenttäjohtaja Timo Leskinen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- erityisasiantuntija Tapani Veistola, Suomen luonnonsuojeluliitto ry
- koulutuspäällikkö Ere Grenfors, Suomen Metsästäjäliitto
- asiantuntija Timo Klemetti

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- erityisasiantuntija Heini Färkkilä, oikeusministeriö
- maa- ja metsätalousministeriö
- Suomen Kalankasvattajaliitto ry

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi metsästyslakia. Muutoksen keskeinen tavoite on saada metsästäystä koskevat säännökset ajan tasalle.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

Metsästyslain ampumakoetta koskevaa sääntelyä muutettaisiin siten, että jousiaseella metsästävän henkilön tulisi suorittaa ampumakoe suurikokoisia riistaeläimiä metsästäessä. Sääntelyä ehdotetaan muutettavaksi myös siten, että hyväksytystä ampumakokeesta annettava todistus vastaisi sellaisenaan hallintolaissa tarkoitettua päätöstä.

Hirvieläinten pyyntilupa- ja pyyntilupamenettelyyn ja yleisesti metsästyksenjohtajaan liittyviä säännöksiä täsmennettäisiin.

Riistaeläinten tarkoitukselliseen houkutteluun ravintohoukutinta käyttäen ehdotetaan muutoksia.

Metsästysaseen kuljettamista koskevaa säännöstä täydennettäisiin. Esityksessä ehdotetaan lakiin lisättäväksi yleinen saalisilmoitusvelvollisuus sekä laajennettaisiin metsästyksen rajoittamista koskevaa asetuksenantovaltuutta. Lisäksi eräiden lintulajien rauhoituksesta poikkeamista koskevaa menettelyä kevennettäisiin rajatuissa tilanteissa. Laissa säädettäisiin myös eräitä täsmennyksiä muihin poikkeuslupamenettelyihin.

Lakiin tehtäisiin myös eräitä teknisluonteisia tarkistuksia.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan pääosin 1 päivänä elokuuta 2017.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Yleistä

Valiokunta toteaa, että metsästyslaki (615/1993) on säädetty vuonna 1993. Vaikka lakiin on tehty eräitä muutoksia sen voimassaoloaikana, sen soveltamisessa on kuitenkin ilmennyt uusia tarpeita muuttaa lakia. Esityksen muutosten keskeinen tavoite onkin saada metsästäystä koskevat säännökset ajan tasalle.

Ampumakoe

Voimassa olevan metsästyslain 21 §:n mukaan kuusipeuraa, saksanhirveä, japaninpeuraa, metsäkaurista, hirveä, valkohäntäpeuraa, metsäpeuraa tai karhua rihlatulla luotiaseella metsästäessä ampujana saa toimia ainoastaan se, joka on suorittanut ampumakokeen. Kun asetuksella on tarkoitus sallia metsästysmahdollisuuksien laajentaminen sallimalla jousimetsästyksen nykyistä useamman lajin metsästyksessä, esityksessä säännöstä ehdotetaan muutettavaksi muun muassa siten, että metsästysjousella metsästävältä voitaisiin edellyttää ampumakokeen suorittamista. Niistä riistaeläinlajeista, joiden metsästämisessä edellytettäisiin ampumakoetta, säädettäisiin jatkossa valtioneuvoston asetuksella. Valiokunta pitää esityksen mukaisesti tarpeellisena, että edellyttämällä eräiden riistalajien osalta erillisen jousimetsästyskokeen suorittamista varmistetaan, että jousimetsästäjillä on metsästyksessä tarvittavat taidot. Valiokunta pitää myös myönteisenä, että esitykseen sisällytetyillä ampumakoesääntelyyn liittyvillä muilla muutoksilla tavoitellaan riistanhoitoyhdistyksiin kohdistuvan hallinnollisen taakan vähentämistä.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

Hirvieläimen pyyntilupa, pyyntiluvan myöntämisen edellytykset ja metsästyksen johtaja

Valiokunta toteaa, että hirvieläimen pyyntiluvan myöntäminen edellyttää metsästyslain 27 §:n mukaisesti, että luvan hakijalla on käytettävissään metsästyksen sopiva yhtenäinen alue, jonka pinta-alan on hirven osalta oltava vähintään 1000 hehtaaria ja muiden hirvieläinten osalta vähintään 500 hehtaaria. Tulkinta alueen yhtenäisyydestä tehdään tapauskohtaisesti pyyntilupaharkinnan yhteydessä. Pinta-aloja ja yhtenäisyyttä koskevista vaatimuksista voidaan poiketa maa- ja metsätalousministeriön määräyksen nojalla. Hirvieläimen pyyntilupa on voimassa yhden metsästysvuoden kerrallaan. Muualla kuin metsästyslain 8 §:n tarkoittamalla alueella voidaan samalle metsästysalueelle myöntää pyyntilupa vain yhden hakemuksen perusteella.

Esityksen perusteluissa on todettu, että lainsäätäjän tavoitteena vuoden 1993 lakiuudistuksessa oli metsästyksen järjestäminen yhtenäisillä alueilla ja kieltäminen sirpalealueilla. Eräät oikeustapakukset ja niistä seuranneen käytännön muuttuminen ovat kuitenkin muuttaneet säännöksen tulkintaa siten, että metsästys sirpalealueilla on lisääntynyt.

Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota siihen, että pyyntiluvanvaraiset hirvieläimet liikkuvat normaalisti useiden tuhansien hehtaarien alueilla. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista edellyttää niiden metsästyksessä jo aikaisemmin lainsäädännölläkin tavoiteltuja pinta-alavaatimuksia. Metsästysalueen yhtenäisyyden vaatimus on keskeinen käytännön metsästyksen ja suunnitelmallisen hirvieläinkantojen hoidon näkökulmasta. Kun maa- ja metsätalousministeriön vuonna 2014 vahvistamassa hirvikannan hoitosuunnitelmassa tavoitteena on laajempien alueiden yhteistyö erityisesti hirvitalousalueen tasolla asetettavien tavoitteiden toteuttamiseksi, korostuu alueiden yhtenäisyyden vaatimus. Valiokunnalle toimitetusta selvityksestä on myös käynyt ilmi, että pyyntilupa-alueita on täydennetty pyyntiluvan myöntämisen jälkeen. Muun muassa näillä perusteilla 27 §:ää on tarpeen selkeyttää siten, että siihen lisätään uusi 3 momentti, jonka mukaan Suomen riistakeskuksen on rajattava lupa-alueesta pois sellaiset alueet, jotka eivät täytä 1 momentissa säädettyjä pinta-alan ja yhtenäisyyden vaatimuksia. Ehdottaen jäljempänä momentin voimaantuloon siirtymäsäännöstä valiokunta pitää myös välttämättömänä, että muutoksesta tiedotetaan tehokkaasti.

Esityksessä 27 §:ään ehdotetun 4 momentin mukaan Suomen riistakeskus voi poiketa 1 momentissa säädetyistä pyyntilupaan liittyvistä alueen pinta-alaa tai yhtenäisyyttä koskevista vaatimuksista, jos alue on saari tai alueeseen liittyy muu vastaava erityinen syy. Valiokunta toteaa, että eräillä alueilla hirvieläimet hakeutuvat luontaisesti pois saarista jo ennen varsinaisen hirvenmetsästyskauden alkamista. Sen vuoksi voi olla tarvetta varhentaa metsästyksen alkamisajankohtaa. Valiokunta ehdottaakin jäljempänä yksityiskohtaisissa perusteluissa 27 §:n 4 momenttiin lisättäväksi maininnan siitä, että Suomen riistakeskus voisi poiketa 37 §:n mukaisesta pyyntiluvan varaisen hirvieläimen rauhoitusajasta, jos alue on saari tai alueeseen liittyy muu vastaava erityinen syy.

Valiokunta toteaa, että hirvieläinten pyyntiluvissa niin sanottu yhteislupamenettely on yleiseksi muodostunut käytäntö, jonka avulla on mahdollista lisätä pyyntilupajärjestelmän joustavuutta ja pyyntiluvansaajien paikallista harkintavaltaa ja vastuuta hirvikannan hoidossa sekä keventää pyyntilupamenettelyyn liittyvää byrokratiaa. Yhteislupamenettely perustuu metsästysoikeudenhaltijoiden keskinäiseen sopimukseen pyyntiluvan hakemisesta yhteisesti ja pyyntiluvan nojalla

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

metsästämisestä. Nykyisessä lainsäädännössä ei ole kuitenkaan säännöksiä yhteisluvasta tai sen lupaosakkaiden velvollisuuksista. Valiokunta pitää myönteisenä, että yleiseksi muodostuneen käytännön mukaisen yhteisluvan asemaa sekä yhteisluvan saajia koskevia velvollisuuksia selkeytetään lain säännöksillä.

Metsästyslain 8 §:n mukaisesti henkilöllä, jonka kotikuntalain (201/1994) 2 §:ssä tarkoitettu kotikunta on Lapin tai Kainuun maakuntaan kuuluvassa kunnassa tai Kuusamon, Pudasjärven tai Taivalkosken kunnassa, sellaisina kuin ne olivat 31 päivänä joulukuuta 2014, on oikeus metsästä kotikunnassaan valtion omistamilla alueilla. Kyseisellä alueella hirven pyyntilupia myönnettäessä on metsästyslain 26 §:n 2 momentin mukaan kiinnitettävä huomiota myös metsästysmahdollisuuksien tasapuoliseen jakaantumiseen.

Esityksen perusteluista käy ilmi, että mainitun hirvikannan hoitosuunnitelman valmistelun yhteydessä on todettu, että metsästyslain 8 §:n alueella hirvieläinten pyyntilupien myöntämisessä on tarpeen ottaa huomioon nykyisten edellytysten lisäksi myös metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen. Tämä johtuu siitä, että voimassa olevan lainsäädännön mukaan edellä mainitulla alueella voidaan myöntää pyyntilupia usealle hakijalle samalle alueelle, jolloin metsästyksen järjestäminen tehokkaasti ja turvallisesti edellyttää sitä, että pyyntilupien myöntämisessä otetaan huomioon myös metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen. Valiokunta pitääkin tarpeellisenä, että lakiin tehdään lisäys, jonka mukaan edellä tarkoitetuilla alueilla hirvieläinten pyyntilupia myönnettäessä on nykyisin 26 §:ssä säädetyn lisäksi kiinnitettävä huomiota myös metsästyksen tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen. Esitetty muutos on tarpeen, jotta metsästyksen turvallinen järjestäminen ja tehokas hirvikannan säätely voidaan varmistaa tilanteessa, jossa samalla alueella metsästää useita seurueita. Lisäksi esitetty muutos yhtenäistää Metsähallituksen ja Suomen riistakeskuksen päätöksentekoa metsästyslain 8 §:n alueella hirvenmetsästysalueiden ja pyyntilupien myöntämisen edellytysten osalta.

Valiokunta toteaa, että tällä hetkellä vain pyyntiluvalla tapahtuvassa hirvieläinten metsästyksessä on oltava metsästyksen johtaja. Esityksen perusteluista käy ilmi, että erityisesti vuoden 1995 jälkeen suurpetokannat ovat vahvistuneet ja levittäytyneet kautta koko maan. Tarve kantojen hoitoon ja hallintaan nykyisin poikkeusluvalla tapahtuvan metsästyksen avulla on lisääntynyt merkittävästi. Tästä kehityksestä johtuen suurpetojen metsästysmäärät ovat lisääntyneet huomattavasti. Nykyisin suurpetojen metsästys tapahtuu käytännössä valtaosin seuruemetsästyksenä, johon osallistuu vähintään kaksi, mutta usein useita kymmeniä metsästäjiä. Lisäksi samalla alueella voi olla useita metsästysseurueita. Käytännössä metsästystapahtumia on tarpeen johtaa samalla tavoin kuin hirvieläinten metsästystä. Näillä perusteilla valiokunta pitää tarpeellisenä, että metsästyksen johtaja nimetään myös suurpetojen metsästyksessä. Se varmistaa, että viime vuosikymmeninä yleistynyt suurpetojen metsästys poikkeusluvalla järjestetään kaikilta osin johdetusti ja turvallisesti.

Haaskanpito ja ravintohoukutin

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että haaskanpidosta ja ravintohoukuttimen käyttämisestä säädetään vain karhun metsästyksen osalta metsästyslain 33 §:n 2 momentissa, johon sisältyy kieltoasäätös. Suurpetojen houkuttelusta ei ole metsästyslaissa muita säännöksiä. Laki eläimistä saatavista sivutuotteista (517/2015) ja sen nojalla annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

eläimistä saatavista sivutuotteista (783/2015) sisältävät EU:n sivutuoteasetusten kansalliseen toimeenpanoon liittyvät helpotukset, jotka koskevat sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden käyttöä ja hävitystä. Haaskanpitoa säätelevät myös monet muut lait ja asetukset, kuten jätelaki, ympäristönsuojelulaki ja maankäyttö- ja rakennuslaki, joiden tunteminen ja noudattaminen on edellytyksenä haaskanpidolle. Jos haaskana käytetään muita kuin luonnonvaraisia eläimiä ja niiden teurassivutuotteita, on toiminnasta tehtävä ilmoitus kunnaneläinlääkärille, jonka alueella haaskaa aiotaan pitää. Ilmoituksen tiedot viedään eläintenpitäjärekisterin yhteydessä olevaan haaskaruokintapaikkarekisteriin eläintunnistusjärjestelmälain (238/2010) vaatimusten mukaisesti.

Esityksessä lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 34 a §. Pykälän 1 momentissa esitetään karhun, suden, ahman ja ilveksen houkuttelu ravintoa hyväksi käyttäen lähtökohtaisesti kielletyksi. Suomen riistakeskus voisi myöntää poikkeuksia yllä sanotuista kielloista. Ravintohoukuttimien käyttöä voitaisiin rajoittaa valtioneuvoston asetuksella, jotta kieltoa ei kierrettäisi esimerkiksi pienpeidoille tarkoitettuja haaskoja käyttämällä.

Edellä mainittu kiello ei koskisi sellaista yritystä, jonka kaupparekisteriin kirjattu toimiala on luontokuvaus- ja katselutoiminta. Esityksen perusteluista käy ilmi, että koska suurpetojen kuvaamiseen ja katseluun on jo syntynyt elinkeinotoimintaa Suomessa, on säädettävä myös tämän elinkeinotoiminnan jatkumisesta, sillä metsästyslain soveltamisala ei mahdollista tällaisen toiminnan kieltämistä. Siten sellainen yritys, jonka kaupparekisteriin kirjattu toimiala on luontokuvaus- ja katselutoiminta, voisi pitää jatkossakin maastossa ravintohoukutinta karhun, suden, ahman ja ilveksen houkuttelemiseksi.

Valiokunta tulee jäljempänä yksityiskohtaisissa perusteluissa esittämään muutoksia esityksen 34 a §:n säännöksiin.

Valiokunta pitää välttämättömänä, että valmisteltavana olevaan Suomen karhukannan hoitosuunnitelmaan liittyvänä toimenpiteenä tehdään kokonaisvaltainen selvitys ravintohoukuttimien käyttöön liittyvän lainsäädännön muutostarpeista.

Metsästysaseen kuljettaminen

Metsästysaseen kuljettamisesta säädetään metsästyslain 35 §:ssä. Sen mukaan metsästysaseen on ilma-aluksessa, maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa sekä aluksessa ja veneessä moottorin käydessä oltava lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan. Tämä ei kuitenkaan koske aseiden kuljettamista merialueella lopetettaessa haavoittunutta riistaeläintä.

Valiokunta toteaa, että 35 §:n 3 momenttiin sisältyvän säännöksen mukaan metsästysaseiden kuljettaminen moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa on kielletty. Asetta saa kuitenkin kuljettaa virantoimituksessa oleva henkilö, jolle aseiden mukanaolo virantoimituksen laadusta johtuen on tarpeen. Poliisipiirin päällikkö voi yksittäisessä tapauksessa antaa luvan kuljettaa lataamatonta metsästysasetta suojuksessa edellä mainituissa kulkuneuvoissa niiden liikkua yleisen tai yksityisen tien ulkopuolella tietyssä aikana ennakolta ilmoitettua reittiä käyttäen ehdolla, että kuljetuksen aikana asetta ei käytetä metsästyksessä. Suomen riistakeskuksella on myös toimivalta

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

myöntää eräissä tapauksissa poikkeus edellä mainituista moottorikäyttöisen ajoneuvon käyttöä koskevista rajoituksista.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että metsästysaseen kuljettamista maastossa koskeva lainsäädäntö ei tällä hetkellä mahdollista aseiden kuljettamista esimerkiksi jäällä tai moottorikelkkareiteillä. Lisäksi poliisin toimivaltaan säädetty luvan myöntäminen kuormittaa poliisin lupahallintoa.

Esityksessä ehdotetaan metsästyslain 35 §:ssä säädettyyn metsästysaseen kuljettamiseen muutoksia siten, että säädettäisiin tarkemmin metsästysaseiden tai metsästysjousien kuljettamisesta moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa tietyillä reiteillä, tietyissä tilanteissa ja tehtävissä. Valiokunta pitää myönteisenä, että muutoksella, jossa metsästysaseiden kuljettamiseen maastossa moottorikäyttöisellä ajoneuvolla ei enää laissa todetuissa tarkkarajaisissa kuljettamistilanteissa tarvittaisi erillistä poliisin antamaa lupaa, voidaan vähentää sekä poliisin hallinnollista työtä että luvan hakijoiden hallinnollista taakkaa. Valiokunta katsoo, että uudistus selkeyttää lainsäädäntöä.

Saalisilmoitus

Valiokunta toteaa, että saalisilmoituksen antamista edellytetään metsästyslain 10 §:n nojalla pyyntiluvan, lain 41 §:n nojalla poikkeusluvan ja lain 10 §:n nojalla alueellisen kiintiön perusteella metsästetyistä yksilöistä sekä kauriin metsästyksessä. Muiden riistaeläinten tai rauhoittamattomien eläinten osalta pakollista saalisilmoitusvelvollisuutta ei ole. Luonnonvarakeskus kerää pienriistan metsästystä koskevat saalistilastot otantatutkimuksella, jota on tehty samalla menetelmällä vuodesta 1996 lähtien. Saaliskyselyn otos on 5 400 metsästäjää, 300 kultakin alueelta, jotka poimitaan Suomen riistakeskuksen ylläpitämästä metsästäjärekisteristä. Luonnonvarakeskus koostaa tiedoista vuosittain metsästystilaston.

Esityksen perusteluista käy ilmi, että tilaston epävarmuus korostuu, koska harvalukuisia lajeja osuu otantaan vain harvoin. Siten arvion luottamusvälit voivat olla monilla taantuneilla vesilintulajeilla yli ±50 prosenttia saalisarviosta. Harvalukuisilla tai taantuvilla lajeilla saalistiedon epävarmuuden aiheuttama ongelma korostuu, koska niiden metsästyksen säätelyyn ja metsästyksen kestävyyskohdistuu erityisiä haasteita. Tällöin myös aluetasolla tulee olla käytettävissä luotettavat tiedot saadusta saaliista, jotta metsästysrajoitukset voidaan kohdentaa oikein sinne, missä niitä tarvitaan metsästyksen kestävyysvarmistamiseksi. Esimerkiksi taantuvan metsähänhikannan metsästyksen rajoittamisessa saalistilastojen tarkkuus on osoittautunut riittämättömäksi. Saaliskyselyyn vuosittain osuvien hanhenmetsästäjien määrä on suhteellisen pieni, joten kokonaissaalisarviot ja varsinkin alueelliset saalisarviot ovat vain suuntaa-antavia. Ellei käytettävissä ole luotettavia saalistietoja ja ellei metsästyksen kestävyysvarmistamista pystytä varmistamaan, joudutaan varovaisuusperiaatteella rajoittamaan taantuvan kannan metsästystä varmuuden vuoksi. Valiokunta toteaa kuitenkin, että tiedon tarkentaminen on tarpeen, jotta voidaan nykyistä paremmin tehdä oikeat arviot metsästyksen kohdentamisesta.

Valiokunta korostaa ehdotetun 38 a §:n mukaisesti sitä, että saalisilmoitusta tulee voida edellyttää vain niissä erityistapauksissa, joissa riistaeläinlajin metsästyksen kestävyysvarmistaminen tai metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

Metsästyksen rajoittaminen

Voimassa olevan metsästyslain 38 §:n mukaan metsästyksen kieltö tai rajoitus voidaan asettaa joustavasti ympäri vuoden kuitenkin niin, että maa- ja metsätalousministeriön asetus, jossa kieltö tai rajoitus säädetään, on annettava viimeistään kahta viikkoa ennen kiellon tai rajoituksen alkamista. Esityksen perusteluissa on tuotu esiin, että tämä mahdollisuus on osoittautunut erittäin tarpeelliseksi, jotta yllättäviin kannanvaihteluihin tai muulla tavalla muuttuneisiin olosuhteisiin voidaan reagoida mahdollisimman tuoreiden riistalaskentatietojen perusteella.

Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että voimassa olevassa laissa metsästyksen rajoittamisen sisällään pitämiä keinoja ei ole täsmällisesti määritelty. Näin ollen maa- ja metsätalousministeriön asetuksella on voitu säätää ainoastaan metsästysajan kieltö joko kokonaan tai osittain, eli käytännössä on voitu antaa ainoastaan metsästysajan lyhentämistä koskevia asetuksia. Metsästysajan lyhentäminen on kuitenkin osoittautunut joissakin tapauksissa tarpeettoman laajaksi kielloksi, jonka sijaan on esitetty käyttöön otettavaksi muita täsmällisempiä metsästyksen rajoituskeinoja.

Lisäksi vaatimus siitä, että kieltö tai rajoitus voi tulla voimaan aikaisintaan kahden viikon kuluttua asetuksen antamisesta, on osoittautunut käytännössä ongelmalliseksi ajantasaisten riistakolmiolaskentojen perusteella valmisteltavien metsäkanalintujen metsästysrajoitusten osalta, sillä laskentojen ajoitusta on jouduttu lyhentämään ja aikaistamaan heinä-elokuun vaihteeseen. Nykyisillä sähköisillä ja perinteisillä tiedotusvälineillä tiedon välitys metsästäjille on mahdollista tarvittaessa nopeamminkin.

Edellä esitettyyn viitaten valiokunta pitää tarpeellisina ehdotettuja muutoksia, joilla tavoitellaan uusien joustavampien ja tarkempien rajoituskeinojen käyttöön ottamista. Esityksen perustelujen mukaan muutokset voisivat mahdollistaa esim. metsähanhen metsästyksen sallimisen rajoitetusti. Tarkemmat rajoituskeinot ovat tarpeen, jotta metsästystä ei rajoitettaisi varovaisuusperiaatteella kokonaan kieltämällä tai metsästysaikaa kattavasti lyhentämällä tai hallinnollista taakkaa lisäävällä pyyntilupajärjestelmällä.

Poikkeuslupamenettely

Valiokunta toteaa, että Suomen riistakeskus voi myöntää metsästyslain 41 §:ssä tarkoitettuja poikkeuslupia EU:n luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetussa neuvoston direktiivissä (luontodirektiivi, 92/43/ETY) ja EU:n luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetussa neuvoston direktiivissä (lintudirektiivi, 79/409/ETY) asetetuista lajisuojelua koskevista velvoitteista poikkeamiseksi. Poikkeusluvista säädetään tarkemmin metsästyslain 41 a—e §:ssä. Siten Suomen riistakeskus voi myöntää 41 §:ssä tarkoitettuja poikkeuslupia muun muassa 41 b §:n nojalla lain 5 §:ssä tarkoitettujen riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen pyydystämiseen tai tappamiseen, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä. Esityksen perustelujen mukaan nämä päätökset ovat tyypillisesti koskeneet kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamista, lentoturvallisuuden takaamista, viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämistä ja eläimistön suojelemista riistanhoitotarkoituksessa. Suomen riistakeskus on tehnyt

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

tällaisia päätöksiä, jotka kohdistuvat pääsääntöisesti runsaana esiintyviin lintulajeihin, enimmäislään vuositasolla noin 650 kappaletta.

Viitaten esityksen perusteluihin valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että tapauskohtaiseen lintudirektiiviperustaiseen poikkeuslupaharkintaan liittyvät hallintomenettelyt, joissa poiketaan lajisuojelua koskevista velvoitteista, ovat nykyisellään yksityiskohtaisina raskaita ja aikaa vieviä. Valiokunta katsookin, että päätöksiin liittyviä hallintomenettelyitä on tarpeen keventää. Esitykseen sisältyvällä poikkeuslupamenettelyn muuttamisella osittain ilmoitusmenettelyksi tavoitellaankin hallintomenettelyiden keventämistä ja yksittäisistä lupapäätöksistä luopumista erikseen säädettävissä tilanteissa. Lintudirektiiviperustaisesta poikkeuslupajärjestelmästä ei voida luopua kokonaan, koska lintudirektiivin 9 artikla edellyttää vuosittaista poikkeusten ja saaliiden raportointia. Esityksessä (41 b §) rauhoittamattomien lintujen (korppi (poronhoitoalueella), varis, harakka, harmaalokki, merilokki, kesykyyyhky ja räkättirastas) rauhoituksesta mm. pesimäaikana ehdotetaan poikettavaksi siten, että poikkeus voisi tapahtua tiettyjen toiminnanharjoittajien osalta rajatuissa tilanteissa ilmoitusmenettelyllä. Valiokunta pitää ehdotuksia tarpeellisina, mutta tulee jäljempänä yksityiskohtaisissa perusteluissa ehdottamaan muutoksia esitettyyn sääntelyyn.

Valiokunta toteaa, että naakka on mainittu lintudirektiivin liitteessä II/2. Siten lintudirektiivi mahdollistaa lajin metsästyksen, mutta silloin ei lajin aiheuttamia vahinkoja voitaisi korvata. Valiokunta pitää tarpeellisena, että naakka säädetään metsästettäväksi lajiksi, jolloin myös metsästyslain 41 b §:n mukaiset edellytykset poikkeusluvan myöntämiselle tulisivat mahdollisiksi.

Valiokunta kiinnittää myös huomiota siihen, että valkoposkihanhea ei mainita lintudirektiivin liitteessä II/1 tai II/2. Direktiivi ei siis salli lajin metsästystä lintudirektiivin 7 artiklan nojalla. Merimetsoa ei mainita missään lintudirektiivin liitteessä. Koska lajia ei siis mainita direktiivin liitteessä II/1 tai II/2, ei myöskään merimetson metsästys ole direktiivin 7 artiklan nojalla sallittua.

Sekä valkoposkihanhi että merimetso ovat luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla rauhoitettuja lajeja. Mahdollisista poikkeusluvista päättävät Elinkeino-, liikenne-, ja ympäristökeskukset ympäristöministeriön ohjaamana. Valiokunta kiinnittää huomiota runsastuneiden valkoposki- ja merimetsokantojen aiheuttamien vahinkojen ja haittojen kasvuun pitäen välttämättömänä toimia, niin EU-tasolla kuin kansallisella tasolla, vahinkojen ja haittojen vähentämiseksi.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

21 §. Ampumakoe. Valiokunta ehdottaa 1 momentin sanamuodon täsmentämistä.

27 §. Hirviluvan pyyntiluvan myöntämisen ja käyttämisen edellytykset. Viitaten yleisperusteluissa todettuun valiokunta ehdottaa 4 momenttia täydennettäväksi maininnalla siitä, että Suomen riistakeskus voisi poiketa 37 §:n mukaisesta pyyntiluvanvaraisen hirvieläimen rauhoitusajasta.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

30 §. Metsästyksen johtaja. Johdonmukaisuuden vuoksi valiokunta ehdottaa luetteloon lisättäväksi maininnan siitä, että metsästyksen johtaja tulisi nimetä myös poikkeusluvanvaraisen ahman metsästyksen.

34 a §. Ravintohoukutin. Valiokunta ehdottaa pykälän 1 momenttia täsmennettäväksi. Täsmennyksen tavoitteena on sovittaa yhteen esityksen ravintohoukutinta koskeva muotoilu ja voimassa olevan metsästyslain 33 §:n säännöksiin sisältyvä muotoilu. Täsmennyksellä pyritään lisäksi selkiyttämään 34 a §:ään sisältyvien säännösten suhdetta pienten hirvieläinten ja villisikojen ruokintaan. Tässä tarkoituksessa valiokunta ehdottaa 1 momentissa säädettäväksi, että suurpetojen eläinperusteisten ravintohoukuttimien käyttö kiellettäisiin 1.6.—9.9. välisenä aikana. Ravintohoukuttimien rajaaminen vain eläinperusteiseen ravintoon sulkee pienten hirvieläinten ja villisikojen kasviperäiset ruokintapaikat kiellon ulkopuolelle. Tämä on tarpeen valvonnan selkeyttämiseksi.

Valiokunnalle toimitetusta selvityksestä on käynyt ilmi, että kattavaa koko maata koskevaa kieltä ei ole tarkoituksenmukaista tehdä lain tasolla, vaan mahdollinen kieltö tulee rajata valtioneuvoston asetuksella alueille, joissa se karhun metsästyksen valvonnan kannalta on tarpeen. Tästä syystä valiokunta ehdottaa, että laintasaisen sääntelyn sijasta mahdollinen suurpetojen — erityisesti karhun — houkuttelun kieltäminen 1 momentin perusteella tehdään tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

Koska lähtökohtaisesti yllä mainittu sääntely myös kieltäisi pienpetojen houkutteluun tarkoitetut eläinperusteiset ravintohoukuttimet, valiokunta ehdottaa 2 momentissa rajattavaksi mahdollisen kiellon ulkopuolelle syötit, joita käytetään loukuissa ja raudoissa pienpetojen pyynnissä.

Lisäksi valiokunta ehdottaa 3 momentin yritysmuotoisen suurpetojen houkuttelua koskevan sääntelyn täsmentämistä ottaen huomioon edellä pykälään ehdotetut muutokset.

38 b §. Saalisrekisteri. (Uusi) Saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää tarpeellisena, että laintasolla säädetään metsästyslaissa tarkoitetuista saalisilmoituksista muodostuvasta saalisrekisteristä. Valiokunta ehdottaa, että saalisrekisteristä säädettäisiin uudessa 38 b §:ssä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin rekisterinpitäjästä ja rekisterin käyttötarkoituksesta. Saalisrekisterin rekisterinpitäjänä toimisi Suomen riistakeskus. Rekisteriä käytettäisiin riistakantojen seurantaan ja käytön suunnitteluun, metsästyksen valvontaan sekä tilastojen laatimiseen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin saalisrekisterin tietosisällöstä. Saalisrekisteriin ehdotetaan tallettavaksi 10, 26, 38 a ja 41 §:ssä tarkoitettujen saalisilmoitusten perusteella metsästäjän nimi, metsästäjännumero, tiedot pyydystetystä eläimestä sekä pyydystämistä koskeva aika ja paikka. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että pyydystetyistä eläimistä tarvittavat tiedot vaihtelevat eri saaliseläinten välillä. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiinkin tarkemmin saalisilmoituksessa edellytettyjen tietojen sisällöstä. Momentin 3 kohdan tiedoilla tarkoitettaisiin muun muassa saaliseläimen lajia, ikää sekä sukupuolta koskevia tietoja.

Ehdotetun 3 momentin mukaan saalisrekisterin tietojen julkisuuteen ja luovuttamiseen sovellettaisiin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen käsit-

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

telyyn henkilötietolakia (523/1999). Viranomaisen asiakirjat, jotka sisältävät tietoja henkilön vapaa-ajan harrastuksista, ovat julkisuuslain 24 §:n 32 kohdan nojalla salassa pidettäviä. Saalisrekisteristä saisi salassapitosäännösten estämättä luovuttaa tietoja riistakantojen seurantaan ja käytön suunnittelua sekä metsästyksen valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle, riistanhoitoyhdistyksille, Luonnonvarakeskukselle, Metsähallitukselle, metsästyksen valvonnasta vastaaville viranomaisille sekä riistahallintolain (158/2011) 23 §:ssä tarkoitettulle metsästyksenvalvojalle. Tiedot voitaisiin luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla. Metsästyksen valvonnasta vastaavia viranomaisia ovat metsästyslain 88 §:ssä tarkoitettut poliisin, rajavartiolaitoksen, tullin sekä Metsähallituksen virkamiehet.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin saalisrekisterin sisältämien henkilötietojen poistamisesta. Ehdotetun 4 momentin mukaan saalisrekisterin sisältämät henkilötiedot poistettaisiin kymmenen vuoden kuluttua sen vuoden päättymisestä, jonka aikana henkilö on antanut viimeisen saalisilmoituksen.

41 §. Poikkeusmenettely. Valiokunta ehdottaa pykälän 3 momenttiin tehtäväksi teknisen tarkistuksen.

41 b §. Ilmoitusmenettely. Selkeyden vuoksi valiokunta ehdottaa pykälän 4 momentin ensimmäisen virkkeen siirtämistä pykälän 3 momenttiin, jolloin ilmoitusmenettelyyn hyväksymisen edellytykset tulevat selvemmin esiin. Lisäksi valiokunta ehdottaa ilmoitusmenettelyyn hyväksymisen kirjoittamista muotoon: "Suomen riistakeskus voi hyväksyä hakemuksesta ilmoitusmenettelyyn osallistumisen." (vrt. voimassa olevan pykälän 1 momentti, jonka mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää).

Valiokunta ehdottaa pykälän 3 momentin luetteloon toiminnoista, joissa ilmoitusmenettely olisi sallittua, lisättäväksi turkistarhat, kalanviljelylaitokset ja tuotantoeläinsuojat, joita voidaan pitää vastaavina kohteina kuin esityksessä jo on ehdotettu.

Valiokunta toteaa, että esityksen mukaan ilmoitusmenettelyyn hyväksyminen olisi voimassa toistaiseksi. Pykälän 6 momentissa on säädetty tilanteet, joissa Suomen riistakeskus voi peruuttaa ilmoitusmenettelyyn perustuvan rauhoituksesta poikkeamisen. Ne ovat: jos menettelyyn hyväksytty laiminlyö saalisilmoitusvelvollisuuden tai rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka olennaisesti hyväksymispäätökseen otettuja määräyksiä. Kyseisissä tilanteissa ei ole huomioitu tilannetta, jossa ilmoitusmenettelyyn hyväksytty ei enää täytä laissa säädettyjä edellytyksiä. Tosin pykälän 4 momentin mukaan suojattavan toiminnan loppumisesta tai merkittävästä muuttumisesta on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, joka tekee arvion ilmoitusmenettelyn jatkumisesta. Kyseessä on kuitenkin ainoastaan arvio ilmoitusmenettelyn jatkumisesta. Valiokunta ehdottaakin pykälän 6 momentissa huomioitavaksi mahdollisuus peruuttaa ilmoitusmenettelyyn perustuva rauhoituksesta poikkeaminen myös tilanteissa, joissa menettelyyn hyväksytty ei enää täytä laissa säädettyjä edellytyksiä ilmoitusmenettelyn käytölle.

75 §. Metsästyslain säännösten rikkominen. Valiokunta toteaa, että 41 b §:n mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta esitetään säädettäväksi pykälän 3 momentin lisäksi pykälän 4 momentissa, joka sisältää velvollisuuden toimittaa vuosittainen saalisilmoitus sekä ilmoitus suojattavan toiminnan loppumisesta tai merkittävästä muuttumisesta. Jotta ilmoitusvelvollisuuksien laimin-

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

lyönnit tulevat sanktioiduksi kattavasti, valiokunta ehdottaa 75 §:n viittaukseen sisällytettäväksi maininnan myös edellä todetusta 4 momentista. Valiokunta ehdottaa myös sen yksilöimistä, mihin asetuksen säännöksiin sanktiointi liittyy. Lisäksi valiokunta ehdottaa momentin sanamuodon täsmentämistä siten, että kyse on hyväksymispäätökseen sisältyvien määräysten vastaisesta menettelemisestä.

90 §. Oikaisu- ja muutoksenhakusäännökset. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että esityksessä ehdotettu 41 b §:n mukainen ilmoitusmenettely ei sisällä vastaavaa muutoksenhakumahdollisuutta kuin lupamenettely. Voimassa olevan metsästyslain 90 §:n mukaan oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edelleen 90 §:n mukaan 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen. Koska 41 b §:ään lisättäväksi ehdotetussa ilmoitusmenettelyssä ei ole kysymys 90 §:n tarkoittamasta poikkeuslupaa koskevasta asiasta, ei laajennettu valitusoikeus sovellu ilmoitusmenettelyä koskeviin asioihin. Laajennettu valitusoikeus on lisätty metsästyslakiin lailla 159/2011 (HE 237/2010). Muutosta koskevassa hallituksen esityksessä ei tuolloin perusteltu eikä perustuslakivaliokunnan esityksestä antamassa lausunnossakaan (PeVL 48/2010 vp) käsitelty 90 §:ään lisättyä laajempaa valitusoikeutta.

Valiokunta toteaa, että esitetyn ilmoitusmenettelyn tarkoituksena on poikkeuslupien myöntämisestä aiheutuvan taakan vähentäminen. Valiokunnalle toimitetusta selvityksestä on käynyt ilmi, että ilmoitusmenettelyyn hyväksymisestä tehdään poikkeuslupapäätöstä vastaava tapauskohtainen ja yksilöity kokonaisarvio ilmoitusmenettelyn käytön edellytyksistä. Valiokunta toteaa, että 41 b §:n 1 ja 2 momentissa säädettävässä lupamenettelyssä sekä 41 b §:n 3—6 momentteihin lisättäväksi esitetystä ilmoitusmenettelyssä on sisällöllisesti kyse samasta asiasta: rauhoituksesta poikkeamisesta joko ilmoitusmenettelyyn hyväksymisellä tai poikkeuslupan myöntämisellä. Metsästyslain nojalla jopa viiden vuoden määräajaksi myönnettävä poikkeuslupa sekä esitetty ilmoitusmenettelyyn hyväksyminen ovat pitkälti identtisiä menettelyiltään. Huomioiden voimassa oleva 41 b § valiokunta pitää johdonmukaisena, että 90 §:n poikkeuslupaa koskevaa valitusoikeussäännöstä laajennetaan koskemaan myös ilmoitusmenettelyä menettelyjen ja oikeusvaikutusten samankaltaisuuden vuoksi. Valiokunta ehdottaa asiaa koskevien lisäysten tekemistä pykälään.

Voimaantulosäännös. Valiokunta ehdottaa säännösten voimaantuloajankohtien myöhentämistä edellä todetun mukaisesti ja mm. siten, että säännökset suurpetojen metsästyksessä edellytettävästä metsästyksen johtajasta tulevat voimaan vasta vuoden 2018 alusta.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Maa- ja metsätalousvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 28/2017 vp sisältyvän lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

Valiokunnan muutosehdotukset

Laki

metsästyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan metsästyslain (615/1993) 21 ja 22 §, 26 §:n 2 momentti, 27—30 §, 35 ja 38 §, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 41 b §:n otsikko, 74 §:n 2 momentti, 75 §:n 1 momentin 5 kohta, 83 c §:n otsikko ja 1 momentti sekä 83 d §, sellaisina kuin niistä ovat 21 § laissa 314/2005, 26 §:n 2 momentti, 29 ja 30 §, 41 b §:n otsikko sekä 83 c §:n otsikko ja 1 momentti laissa 159/2011, 35 § osaksi laissa 1268/1993, 38 § osaksi laissa 159/2011, 41 §:n 2 ja 3 momentti sekä 83 d § laissa 206/2013, 74 §:n 2 momentti laissa 1422/2011, ja 75 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 516/2002, sekä

lisätään lakiin uusi 21 a ja 21 b §, 26 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 159/2011, uusi 3 momentti, lakiin uusi 30 a, 34 a, 38 a ja 38 b §, 41 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 159/2011, uusi 3—6 momentti ja 75 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 516/2002 ja 1711/2015, uusi 8 kohta, seuraavasti:

21 §

Ampumakoe

Rihlatulla luotiaseella tai metsästysjousella metsästävän henkilön on suoritettava ampumakoe, jos se on metsästettävän riistaeläinlajin vuoksi tarpeen. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitkä ovat ne riistaeläinlajit, joiden metsästyksessä ampujana toimivan metsästäjän on suoritettava ampumakoe.

Riistanhoitoyhdistys järjestää ampumakokeen ja antaa sen hyväksytystä suorittamisesta ampumakoetodistuksen sekä pyynnöstä jäljennöksen siitä. Ampumakoetodistus vastaa hallintolaissa (434/2003) tarkoitettua hallintopäätöstä. Ampumakokeen hyväksytyt suoritus voidaan tallentaa riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain 7 a §:ssä tarkoitettuun metsästäjärekisteriin.

Ampumakoetodistus on voimassa kolme vuotta kokeen suorittamisesta.

21 a §

Ampumakokeen vastavuoroinen tunnustaminen

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuja riistaeläimiä metsästäessä ampujana saa toimia myös se, jolla on voimassa oleva ampumakoetodistus vastaava todistus muussa maassa suoritetusta vastaavia riistaeläimiä koskevasta ampumakokeesta tai joka antaa riistanhoitoyhdistykselle selvityksen siitä, että hänellä on kotimaassaan oikeus metsästää vastaavan kokoisia riistaeläimiä. Riistanhoitoyhdistys antaa todistuksen toisessa maassa suoritettuna ampumakokeen tai edellä tarkoitettua selvityksen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Riistanhoitoyhdistyksen todistus on voimassa enintään kolme vuotta.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

Ahvenanmaalla suoritettu ampumakoe vastaa 21 §:ssä tarkoitettua ampumakoetta.

21 b §

Ampumakoetta koskeva asetuksenantovaltuus

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään:

- 1) ampumakokeen sisällöstä ja suorittamistavasta sekä ampumakokeen hyväksymisen edellytyksistä;
- 2) ampumakokeen suorittamispaikkaa koskevista vaatimuksista;
- 3) ampumakokeessa käytettäviä ampuma-aseita ja patruunoita sekä jousia ja nuolia koskevista vaatimuksista; sekä
- 4) ampumakokeen teknisestä suorittamisesta ja vastavuoroisesta tunnustamisesta annettavasta todistuksesta.

22 §

Metsästyskortin ja ampumakoetodistuksen esittäminen

Metsästyskortti tai sen jäljennös sekä henkilöllisyyden varmentava asiakirja on pidettävä metsästettäessä mukana ja pyydettyä esitettävä 88 §:ssä tarkoitettulle metsästystä valvovalle henkilölle. Jos joku metsästää ilman, että hänellä on mukanaan lunastamansa metsästyskortti tai sen jäljennös sekä henkilöllisyyden varmentava asiakirja, hän voi kuitenkin esittää mainitun asiakirjan neljäntoista vuorokauden kuluessa valvontaa suorittaneelle henkilölle tai hänen määräämälleen valvontaa suorittavalle henkilölle tai poliisille.

Mitä 1 momentissa säädetään siinä tarkoitettujen asiakirjojen esittämisvelvollisuudesta, koskee myös metsästäjänä toimivan ampujan velvollisuutta esittää 21 §:ssä tarkoitettu ampumakoetodistus tai sen jäljennös taikka 21 a §:ssä tarkoitettu todistus vastavuoroisesta tunnustamisesta metsästettäessä 21 §:ssä tarkoitettuja riistaeläimiä.

Jos metsästyskortti tai ampumakoetodistus on kadonnut, poliisi voi myöntää lykkäystä näyttämistä koskevaan aikaan.

26 §

Hirvieläimen pyyntilupa

Edellä 1 momentissa tarkoitettun pyyntiluvan myöntää Suomen riistakeskus. Myönnettäessä pyyntilupia on huolehdittava siitä, että hirvieläinkanta ei metsästyksen johdosta vaarannu ja että hirvieläinten aiheuttamat vahingot pysyvät kohtuullisella tasolla. Liikenne-, maatalous- ja metsä- vahinkojen huomioon ottamiseksi Suomen riistakeskuksen tulee vuosittain kuulla alueellisia sidosryhmiä. Edellä 8 §:ssä tarkoitettulle alueelle pyyntilupia myönnettäessä on lisäksi kiinnitettävä huomiota metsästysmahdollisuuksien tasapuoliseen jakaantumiseen ja metsästyksen tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen.

Pyyntiluvan nojalla metsästetystä hirvieläimestä on tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

27 §

Hirvieläimen pyyntiluvan myöntämisen ja käyttämisen edellytykset

Hirvieläimen pyyntiluvan myöntäminen edellyttää, että luvan hakijalla on käytettävissään metsästyksen sopiva yhtenäinen alue, jonka maapinta-alan on oltava hirvenmetsästyksessä vähintään 1 000 hehtaaria ja muiden pyyntiluvanvaraisten hirvieläinten metsästyksessä vähintään 500 hehtaaria.

Hirvieläimen pyyntilupa myönnetään sellaiselle hakijalle tai hakijoille, joilla on 1 momentissa tarkoitetulla alueella oikeus metsästää hakemuksessa tarkoitettua hirvieläintä. Muulla kuin 8 §:ssä tarkoitetulla alueella pyyntilupa voidaan samalle 1 momentissa tarkoitetulle alueelle myöntää vain yhden hakemuksen perusteella.

Suomen riistakeskuksen on rajattava lupa-alueesta pois sellaiset alueet, jotka eivät täytä 1 momentissa säädettyjä pinta-alan ja yhtenäisyyden vaatimuksia. Pyyntilupa voidaan käyttää vain pyyntiluvassa rajatulla alueella.

Suomen riistakeskus voi poiketa 1 momentissa säädetystä pyyntilupaan liittyvistä alueen pinta-alaa tai yhtenäisyyttä koskevista vaatimuksista ja 37 §:n mukaisesta pyyntiluvanvaraisen hirvieläimen rauhoitusajasta, jos alue on saari tai alueeseen liittyy muu vastaava erityinen syy.

28 §

Uusi hirvieläimen pyyntilupa

Jos saaliiksi saatu hirvieläin on siten vahingoittunut tai sairas, että se on enemmän kuin puoli ihmisravinnoksi kelpaamaton eikä tämä ole johtunut pyyntiluvan saajasta, Suomen riistakeskus myöntää luvan saajalle maksutta uuden pyyntiluvan.

29 §

Hirvieläimen metsästystä koskeva asetuksenantovaltuus

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin:

- 1) hirvieläimen pyyntiluvan hakemisesta;
- 2) hirvieläimen pyyntilupaan liitettävistä määräyksistä;
- 3) hirvieläimen metsästyksessä käytettävistä koirista ja varusteista;
- 4) saalisilmoituksesta ja saalisilmoituksen muodosta, sisällöstä ja määräajasta; sekä
- 5) määräajoista, jotka koskevat hirvieläimen pyyntilupaa.

30 §

Metsästyksen johtaja

Hirvieläimen pyyntiluvan sekä suden, karhun, ahman ja ilveksen poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä. Metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

Valtioneuvoston asetuksella säädetään metsästyksen johtajan ja varajohtajien nimeämisestä, näiden ilmoittamisesta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle, läsnäolosta metsästystapahtumassa sekä metsästyksen johtajan tehtävistä.

30 a §

Yhteislupa

Edellä 10 ja 26 §:ssä tarkoitettua pyyntilupaa sekä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa voi hakea yhteisesti useampi kuin yksi hakija, jolloin lupa myönnetään hakijoille yhteisesti (*yhteislupa*). Yhteislupaa koskevassa hakemuksessa ja päätöksessä on nimettävä yhteisluvan hallinnollinen haltija. Jos yhteislupa myönnetään useamman kuin yhden eläimen metsästämiseen, luvansaaajat voivat sopia yhteisluvan jakamisesta luvansaaajien kesken. Jokaista yhteisluvan saajaa velvoittaa se, mitä luvansaaajan velvollisuuksista tässä laissa ja sen nojalla säädetään.

34 a §

Ravintohoukutin

Valtioneuvoston asetuksella voidaan alueellisesti kieltää riistaeläinten tarkoituksellinen houkuttelu haaskaa tai muuta ihmisen perustamaa eläinperäiseen ravintoon tai hajuun perustuvaa houkutinta sekä ihmisten ja kotieläinten ravinnoksi tarkoitettuja elintarvikejälösteitä hyväksi käyttäen 1.6.—9.9. välisenä aikana, jos se on tarpeen 33 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetyn kiellon valvonnan tehostamiseksi.

Edellä 1 momentin nojalla säädettävä kieltö ei kuitenkaan voi koskea pyyntivälineenä käytettyä loukun tai rautojen suojuksen sisällä käytettäviä syöttejä ketun, mäyrän, hillerin, nädän, supikoiran ja minkin metsästyksessä.

Edellä 1 momentin nojalla säädettävä kieltö ei koske yritystä, jonka kaupparekisteriin ilmoitetun toiminnan laatu tai toimiala on luontokuvaus- ja katselutoiminta. ~~saa kuitenkin pitää maastossa ravintohoukutinta karhun, suden, ahman ja ilveksen houkuttelemiseksi.~~ Tällaiseen yritykseen sovelletaan mitä kuluttajaturvallisuuslaissa (920/2011) säädetään.

Edellä 3 momentissa tarkoitettujen ravintohoukuttimien sijaintipaikassa on oltava tiedot ravintohoukuttimen ylläpitäjästä yhteystietoineen ja paikasta, jossa kuluttajaturvallisuuslain mukainen turvallisuusasiakirja on nähtävissä. Ravintohoukuttimesta on tehtävä ilmoitus paikkatietoineen Suomen riistakeskukselle.

Ravintohoukuttimen käyttämisessä on lisäksi noudatettava, mitä eläimistä saatavista sivutuotteista annetussa laissa (517/2015) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä säädetään käsittelemättömien sivutuotteiden käytöstä luonnonvaraisten eläinten ruokintaan sekä jätteiden hävittämisestä. Haaskaruokintapaikkaa koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta ja rekisteristä säädetään eläintunistusjärjestelmästä annetussa laissa (238/2010).

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

35 §

Metsästysaseen ja metsästysjousen kuljettaminen

Metsästysasetta tai metsästysjousta ei saa ilman luvallista tarkoitusta tai metsästysoikeuden haltijan suostumusta kuljettaa muutoin kuin lataamattomana suojuksessa sellaisella alueella, jolla henkilöllä ei ole metsästysoikeutta tai metsästyslupaa. Tämä ei kuitenkaan koske metsästysalueeseen rajoittuvaa yleistä tietä.

Metsästysaseen tai metsästysjousen on ilma-aluksessa, maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa sekä aluksessa ja veneessä moottorin käydessä oltava lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan. Tämä ei kuitenkaan koske aseiden kuljettamista merialueella 32 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa.

Metsästysaseen tai metsästysjousen kuljettaminen moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa on kielletty. Asetta saa kuitenkin kuljettaa maastossa virantoimituksessa oleva henkilö, jolle aseiden mukanaolo virantoimituksen laadusta johtuen on tarpeen sekä suoritettaessa poliisin pyynnöstä virka- tai virka-aputehtävää.

Edellä 3 momentissa säädetyn kiellon estämättä lataamatonta metsästysasetta tai metsästysjousta saa kuitenkin kuljettaa moottorikäyttöisellä ajoneuvolla suojuksessa, suojatussa tilassa tai tilassa, mistä se ei ole välittömästi käytettävissä metsästyksessä:

- 1) jääpeitteisellä vesialueella;
- 2) maastoliikennelain (1710/1995) 13 §:n mukaisella moottorikelkkareitillä ja maastoon merkityllä kulku-uralla;
- 3) siirryttäessä maastossa vakiintunutta kulku-uraa pitkin tieyhteyttä vailla olevalle majoituspaikalle, majoitusrakennukselle tai kiinteistölle;
- 4) saalista noudettaessa, ja elävänä pyytävää loukkaa tai jalkanarua koettaessa; sekä
- 5) kuljettaessa ampujana toimivaa henkilöä metsästyksenjohtajan ennakkoon osoittamalle ampumapaikalle.

Lisäksi Suomen riistakeskuksen myöntämällä luvalla saa kuljettaa metsästysasetta tai metsästysjousta moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa suojuksessa, suojatussa tilassa tai tilassa, mistä se ei ole välittömästi käytettävissä metsästyksessä, jos kuljetukseen on muu kuin 4 momentissa säädetty hyväksyttävä peruste. Suomen riistakeskus voi asettaa päätöksessään aluetta sekä metsästysasetta koskevia tarkempia lupaehtoja.

Suomen riistakeskus voi peruuttaa voimassaolevan 5 momentin mukaisen luvan, jos luvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista. Peruutetun luvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavaa lupaa ennen kuin aiemman luvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

38 §

Metsästyksen rajoittaminen

Jos riistaeläinlajin kanta heikkenee pysyvästi tai tilapäisesti lajin esiintymisalueella tai osalla esiintymisaluetta, voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kyseisen riistaeläinlajin metsästystä rajoittaa tai se voidaan kieltää kokonaan. Riistaeläinlajin metsästystä voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää myös, jos tavoiteltava riistaeläinlajin leviäminen tai metsästyksen tar-

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

koituksen mukainen järjestäminen sitä edellyttää. Metsästyksen rajoittaminen voi tarkoittaa myös velvoitetta merkitä saalis tunnistemerkillä.

Rajoitus tai kielto voi olla voimassa korkeintaan kolme vuotta. Jos riistaeläinlajinkanta voimistuu elinvoimaiseksi, rajoitus tai kielto tulee kumota ennen määräajan päättymistä.

Rajoitus tai kielto voi olla:

- 1) alueellinen;
- 2) ajallinen;
- 3) saaliseläimen sukupuolta koskeva;
- 4) metsästäjäkohtainen saaliskiintiö; tai
- 5) pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää koskeva.

Rajoituksesta, kiellosta tai tunnistemerkistä säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön on kuultava ennen asetuksen antamista niitä riistanhoitoyhdistyksiä, joiden toiminta-alueetta rajoitus tai kielto koskee.

38 a §

Saalisilmoitus

Sen lisäksi, mitä 26 §:ssä säädetään, saaliiksi saadusta riistaeläimestä on tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle, jos riistaeläinlajin metsästyksen kestävyuden varmistaminen tai metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mistä riistaeläinlajeista saalisilmoitus on tehtävä, sekä ilmoituksen muodosta, sisällöstä ja ilmoituksen tekemisen määräajasta.

38 b § (Uusi)

Saalisrekisteri

Suomen riistakeskus pitää automaattisen tietojenkäsittelyn avulla saalisrekisteriä, jota käytetään riistakantojen seurantaan ja käytön suunnitteluun, metsästyksen valvontaan sekä tilastojen laatimiseen.

Saalisrekisteriin merkitään tässä laissa tarkoitettujen saalisilmoitusten perusteella:

- 1) metsästäjän nimi;
- 2) metsästäjännumero;
- 3) tiedot pyydystetystä eläimestä;
- 4) pyydystämistä koskeva aika ja paikka.

Tietojen julkisuuteen ja luovuttamiseen sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999). Rekisterinpitäjä saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa saalisrekisterin tietoja riistakantojen seurantaan ja käytön suunnittelua sekä metsästyksen valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle, riistanhoitoyhdistyksille, Luonnonvarakeskukselle, Metsähallitukselle, metsästyksen valvonnasta vastaaville viranomaisille sekä riistahallintolain (158/2011) 23 §:ssä tarkoitettulle metsästyksenvalvojalle. Tiedot voidaan luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla.

Saalisrekisterin sisältämät henkilötiedot poistetaan kymmenen vuoden kuluttua sen vuoden päättymisestä, jonka aikana henkilö on antanut viimeisen saalisilmoituksen.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

41 §

Poikkeusluvut

Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettyinä rauhoitusaikana myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädettyin edellytyksin poikkeusluvun riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen häiritsemiseen, pyydystämiseen tai tappamiseen.

Suomen riistakeskus voi 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa sekä 41 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan poiketa myös 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä ja 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä sekä 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 32 §:n 2 momentissa säädetystä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksesta sekä 35 §:n 3 momentissa säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä myös silloin, kun hakija on pysyvästi tai pitkäaikaisesti liikuntarajoitteinen. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 34 a §:n 1 momentin **nojalla annetun asetuksen kiellosta ravintohoukuttimen käytön kiellosta ja 2 momentin mukaisesta rajoituksesta.**

41 b §

Edellytykset riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen poikkeusluvalle sekä tietyissä tilanteissa rauhoituksesta poikkeamiselle

Edellä 1 momentin 1—3 kohdassa mainituissa tapauksissa voidaan 5 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen lintujen rauhoituksesta poiketa myös tekemällä siitä ilmoituksen Suomen riistakeskukselle. **Suomen riistakeskus voi hyväksyä hakemuksesta ilmoitusmenettelyyn osallistumisen,** jos turvattavan toiminnan luonteen ja laajuuden johdosta tarve poikkeamiselle on säännöllistä, poikkeamiselle ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua eikä poikkeaminen vaaranna edellä mainittujen lintulajien suotuisan suojelutason säilyttämistä (*ilmoitusmenettely*). Ilmoitusmenettely on sallittu:

- 1) ilmailulain (864/2014) 75 §:n 1 kohdassa tarkoitetuilla lentoasemilla;
- 2) elintarvikelain (23/2006) mukaisesti hyväksytyissä elintarvikehuoneistoissa;
- 3) jätteenkäsittelylaitoksissa; **sekä**
- 4) yli 1 hehtaarin suuruisilla marja- ja vihannesviljelmillä;
- 5) **turkistarhoilla;**
- 6) **kalanviljelylaitoksilla; sekä**
- 7) **tuotantoeläinsuojien yhteydessä.**

~~Suomen riistakeskus hyväksyy hakemuksesta ilmoitusmenettelyyn osallistumisen.~~ Hyväksymispäätöksessä Suomen riistakeskus vahvistaa ne lintulajit, joita ilmoitusmenettely koskee sekä asettaa vuosittain metsästettävät enimmäismäärät lajeittain. Ilmoitusmenettelyyn hyväksytyyn toimijan on vuosittain tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle. Suojattavan toiminnan lop-

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

pumisesta tai merkittävästä muuttumisesta on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, joka tekee arvion ilmoitusmenettelyn jatkumisesta.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset hakemus- ja hyväksymismenettelystä, hyväksymispäätöksen otettavista määräyksistä, enimmäismäärän tarkistamisesta, valvonnasta, saalisilmoituksesta sekä saalisilmoituksen määräajoista.

Suomen riistakeskus voi peruuttaa ilmoitusmenettelyyn perustuvan rauhoituksesta poikkeamisen, jos menettelyyn hyväksytty **ei enää täytä 3 momentissa säädettyjä edellytyksiä**, laiminlyö saalisilmoitusvelvollisuuden tai rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka olennaisesti hyväksymispäätökseen otettuja määräyksiä.

74§

Metsästysrikkomus

Metsästysrikkomuksesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) menettelee vastoin 25 §:ssä tarkoitettua asutuksesta, viljelyksestä tai liikenneväylästä johdettavaa rajoitusta;

2) metsästää vastoin 34 §:n nojalla annetulla asetuksella säädettyä pyyntivälineen tai pyyntimenetelmän käytön rajoitusta;

3) kuljettaa metsästysasetta vastoin 35 §:n kieltoa;

4) häiritsee riistaeläintä vastoin 36 §:n kieltoa;

5) järjestää vastoin 30 §:ää metsästyksen ilman metsästyksen johtajaa, tai metsästää vastoin metsästyksen johtajan 30 §:n nojalla antamaa määräystä tai kieltoa;

6) menettelee vastoin 29 §:n nojalla annetun asetuksen nojalla pyyntilupaan liitettyä määräystä tai mainitun pykälän nojalla annetussa asetuksessa saaliin ilmoittamisesta säädettyä velvollisuutta tai määräaikaa, tai metsästää pyyntiluvasta 27 §:n nojalla rajatun alueen ulkopuolella;

7) menettelee vastoin 10 §:n 1 momentin tai 41 §:n 4 momentin taikka 41 a §:n 4 momentin nojalla annetun asetuksen pyyntilupaa tai poikkeuslupaa taikka saaliin ilmoitusvelvollisuutta taikka alueellista kiintiötä koskevassa säännöksessä säädettyä ilmoitusvelvollisuutta tai asetuksen nojalla pyynti- tai poikkeuslupa otettua määräystä;

8) metsästää käyttämättä 29 §:n nojalla annetussa asetuksessa säädettyjä hirvieläinten metsästyksessä käytettäviä varusteita, tai vastoin 29 §:n nojalla annetun asetuksen säännöstä hirvieläinten metsästyksessä käytettävästä koirasta;

9) metsästyksen johtajana jättää suorittamatta hänelle kuuluvan 30 §:n nojalla annetulla asetuksella säädetyn tehtävän;

10) metsästää tai toimii metsästyksen johtajana suorittamatta riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetussa laissa säädettyä riistanhoitomaksua;

11) toimii ampujana vastoin 21 §:ssä säädettyä velvollisuutta ampumakokeen suorittamisesta;

12) laiminlyö metsästyskortin tai ampumakoetodistuksen esittämisen 22 §:ssä säädettyllä tavalla;

13) metsästää tai toimii metsästyksen johtajana vastoin rikoslain 48 a luvun 6 §:n nojalla tuomittua metsästyskieltoa tai

14) jättää saaliin ilmoittamatta vastoin 38 a §:n 2 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta.

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

75 §

Metsästyslain säännösten rikkominen

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

5) luvatta pyydystää tai tappaa rauhoittamattoman eläimen vastoin 49 §:ssä säädettyä kieltoa tai 50 §:n nojalla annetun asetuksen säännöstä taikka menettelee vastoin 41 b §:n 3 tai 4 momentissa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta tai mainitun pykälän 5 momentin nojalla annetun asetuksen säännöstä saalisilmoituksen määräajasta tai hyväksymispäätökseen sisältyvää määräystä;

8) rikkoo 34 a §:n 1 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädettyä kieltoa tai 4 momentissa säädettyä merkintä- tai ilmoitusvelvollisuutta taikka menettelee vastoin 34 a §:n 2 momentin nojalla annetussa asetuksessa säädettyä rajoitusta;

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, metsästyslain säännösten rikkomisesta sakkoon.

83 c §

Velvollisuus ilmoittaa kuolleesta riistaeläimestä

Kuolleen löytyneestä ahmasta, ilveksestä, karhusta, saukosta, sudesta ja metsäpeurasta on viipymättä ilmoitettava riistan tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle sekä Suomen riistakeskukselle. Kuollut eläin tai osa siitä voidaan toimittaa tutkimuslaitokselle sen suostumuksella ja kustannuksella.

83 d §

Poliisilain 2 luvun 16 §:n nojalla lopetettu riistaeläin

Poliisilain (872/2011) 2 luvun 16 §:n nojalla lopetettu ahma, ilves, karhu, saukko ja susi kuuluvat valtiolle ja muu riistaeläin kuuluu alueen riistanhoitoyhdistykselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ahma, ilves, karhu, saukko tai susi on toimitettava riistan tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitos voi luovuttaa eläimen yleishyödylliseen tarkoitukseen tai hävittää sen.

90 § (Uusi)

Oikaisu- ja muutoksenhakusäännökset

Oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edellä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa ja 41 b §:ssä tarkoitettua ilmoitusmenettelyä koskevassa asiassa valitusoikeus on myös

Valiokunnan mietintö MmVM 8/2017 vp

sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 26 §:n 2 ja 3 momentti, 27 §:n 1—2 ja 4 momentti, 30 a §, 34 a § sekä 41 b §:n 3—6 momentti tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018. Lain 27 §:n 3 momentti tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2019. Lisäksi 30 §:ssä säädetty velvollisuus metsästyksen johtajasta karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksessä tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 30 §:n nojalla annetut valtioneuvoston asetukset sekä lain voimaan tullessa voimassa olleiden 21 ja 38 §:n nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön asetukset jäävät voimaan. Ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty hirvieläimen pyyntiluvat ja poikkeusluvut jäävät voimaan.

Maa- ja metsätalousministeriö, Suomen riistakeskus sekä riistanhoitoyhdistykset voivat ryhtyä ennen tämän lain voimaantuloa täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 8.6.2017

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Anne Kalmari kesk
varapuheenjohtaja Reijo Hongisto ps
jäsen Markku Eestilä kok
jäsen Pertti Hakanen kesk
jäsen Teuvo Hakkarainen ps
jäsen Lasse Hautala kesk
jäsen Jukka Kopra kok
jäsen Susanna Koski kok
jäsen Jari Myllykoski vas
jäsen Juha Pylväs kesk
jäsen Tytti Tuppurainen sd
jäsen Harry Wallin sd
jäsen Eerikki Viljanen kesk

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius